

Benková, Kristýna. 2020. *Elektronické hlasování a principy volebního práva*. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Katedra politologie. Bakalářská práce. 45 s.

Posudek vedoucí práce

Autorka se své kvalifikační práci zaměřila na problematiku elektronického hlasování ve vztahu k principům volebního práva, což lze považovat za adekvátní téma pro závěrečnou práci v bakalářském studiu politologie, stejně jako za téma nosné a v podstatě i aktuální. Cíle své práce autorka uvádí na s. 2 – chce zjistit, jak nastavené parametry elektronického hlasování zajišťují dodržování hlavních principů volebního práva, a to na příkladu evropských zemí, které s elektronickým hlasováním mají nějakou zkušenost. Konkrétně se jedná o Estonsko, Irsko, Norsko, Nizozemsko a Švýcarsko. Cíl práce mohla autorka ještě více rozvést stanovením konkrétnějších dílčích cílů. Z dalších kapitol práce vyplývá, že v případě Švýcarska se jedná primárně o elektronické hlasování v kantonu Ženeva. Autorka tento výběr mohla v úvodu zdůvodnit a vysvětlit, proč ponechává stranou další švýcarské kantony, které mají s elektronickým hlasováním zkušenost. Autorka v úvodu uvádí proměnné, na jejichž základě chce jednotlivé země srovnávat, tyto proměnné se snaží propojit s principy volebního práva. Zvolený postup odpovídá stanovenému cíli.

Práce je rozdělena celkem do osmi kapitol, což je relativně dost, ale jednotlivé části na sebe logicky navazují. První dvě kapitoly slouží k vysvětlení klíčových pojmů spjatých s tématem, tedy s vymezením elektronického hlasování a principů volebního práva. Ve své práci se chce autorka zaměřit primárně na internetové hlasování, ale zahrnuje i případ Irska, kde se distanční elektronické hlasování nevyužívalo. Autorka vychází ze čtyř principů volebního práva – tj. všeobecnosti, tajnosti, rovnosti a přímosti, což lze považovat za adekvátní. Jen jedna drobná připomínka k argumentaci – při zdůvodňování výběru principů volebního práva autorka jednak vychází z mezinárodních dokumentů, jednak argumentuje, že tyto principy jsou společné pro všechny země. Přímost přitom nevlývá z jí uváděné citace z mezinárodní deklarace, navíc autorka zahrnuje i případ Nizozemska, u nějž sama správně v dalších částech práce zmiňuje možnost volby v zastoupení, což potom není v souladu s jí uváděnou definicí přímosti volebního práva.

Třetí kapitola stručně představí kontext, tj. vývoj využívání elektronického hlasování ve vybraných zemích. Kapitoly čtyři až osm se zaměřují na jednotlivé vybrané proměnné (tzn. na roli internetového hlasování, zabezpečení elektronického hlasování, počet voličů, kteří tento typ hlasování využili, termín a dobu hlasování a možnost změny elektronicky uděleného hlasu). Ačkoli se má jednat o srovnání vybraných případů, v těchto kapitolách je největší pozornost věnována Estonsku. To je sice pochopitelné z toho hlediska, že Estonsko celostátně úspěšně dlouhodobě využívá internetové

hlasování a jeho zkušenost je tak jiná než situace v ostatních vybraných zemích, přesto by pro zvolenou komparaci bylo vhodnější věnovat větší pozornost i dalším případům.

Práce je založena na dostatečném množství zdrojů, přičemž řada z nich je zahraničních. Na zdroje je odkazováno v souladu s doporučenou citační normou. Překlep je ve jméně autora M. Solvaka (autorka uvádí Solvek, navíc se na s. 3 vloudila chyba v citaci, kdy autorka omylem odkázala na druhého autora křestním jménem).

K formální stránce nemám připomínky, práce pečlivě dodržuje stanovená pravidla. Odpovídající je i jazykové podání, i když se místy setkáváme s dílčími nedostatky (např. ve stylistickém podání či interpunkci), které však nemají zásadnější vliv na celkovou úroveň předkládané práce.

Závěrem toho posudku lze konstatovat, že autorka zpracovala kvalifikační práci, která splňuje veškeré požadavky pro přijetí, a proto ji **doporučuji** k obhajobě.

Hradec Králové 10. srpna 2020

Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D.

KPOL FF UHK